

Manželka Tomana Broda, Libuše

Tohle je moje žena Libuše Brodová, rozená Kvasničková. Fotka je z 80. let.

Moje žena pracovala patnáct let na Akademii věd a pak dalších patnáct let s kbelíkem jako uklízečka, a to na třech různých místech. Měla problémy vůbec něco najít, odmítli ji na čtyřiceti devíti místech, než něco našla díky nějakým kontaktům. Pamatuju si například, že jednou málem začala pracovat v Tylově divadle. Všechno bylo na dobré cestě, i v divadle bylo všechno zařízeno, ale protože Tylovo divadlo patřilo pod Národní divadlo, musela se podřídit taky diktátu Národního. Tam vyplnila obrovské množství papírů, bez nichž se absolutně nemohli obejít, a pak vešla do

kanceláře, kde seděla jedna z těch typických kádrových pracovníc. Moje žena říká, že to bylo jako ve filmu: ta ženská měla na hlavě takový ten účes typu včelí úl, což se tehdy nosilo, brýle a řekla jí, aby počkala na chodbě. Pak někam zavolala a protože měla její papíry, tak samozřejmě zjistila, co je moje žena zač, že byla vyhozená a všechno, co je s tím spojené... Tak ji zavolala, ani nečekala, až žena vstoupí do kanceláře a přes celou místnost jí povídá: "Máme zákaz z Ministerstva kultury (divadlo patřilo pod Ministerstvo kultury), že TYHLE lidi nemáme zaměstnávat." TYHLE lidi.

Jako uklízečka nebyla dobře placená, ale měla tu výhodu, že si mohla práci udělat kdykoliv a i já jsem jí mohl v práci pomoci nebo za ni zaskočit. Nejdéle pracovala a nejraději vzpomíná na dobu, kdy uklízela v Divadelním ústavu v Celetné, bylo to tam po rekonstrukci, pěkné prostředí, pěkně se tam k ní chovali... Byl tam sál, kde je dnes divadlo Kašpar, a v tom sále vždycky dopoledne zkoušelo Smetanovo kvarteto. Tak s tím se velice spřátelila. Vařila jim čaj a oni jí vozili suvenýry z různých zájezdů... Doteď se s nimi zdraví.

Měla celkem čas, v té době začala cvičit jógu, má žena je také vegetariánka. V roce 1987 šla do důchodu.